

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

KINDERSPEL

(CHILD'S PLAY)

door

ROBERT MARASCO

vertaling: FRANS VAN BEECK

Toneelfonds J. Janssens *Antwerpen

1985

(N° 1361)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT
teksbrochures bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde
auteursrechten aan S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes.

© 1984 Toneelfonds J.Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op
enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de
uitgever.

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system,
or transmitted in any form, by any means, including mechanical, electronic,
photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission
of the publisher.

KINDERSPEL

(CHILD'S PLAY)

DOOR

ROBERT MARASCO

VERTALING: FRANS VAN BEECK

TONEELFONDS J. JANSSENS - ANTWERPEN

(N°1361)

K I N D E R S P E L

DOOR

ROBERT MARASCO

-1361-

PERSONAGES.

Leraars

Pater Griffin, prefect
Pater Mozian, rector
Pater Penny
Paul Reese, turn- en geschiedenisleraar
Jerome Malley, Grieks en Latijn
JOe Dobbs, Engels

Leerlingen

Carre
Medley
Banks
Jennings
O'Donnell
Shea
Wilson
McArdle
Travis

Eerste Bedrijf.

Decor aan te passen aan de mogelijkheden van het theater.

Doek op :

De leraarskamer is zwakjes verlicht. Paul Reese zit te lezen aan de werktafel. Lichten in de hall aan wanneer de schoolbel gaat. De leerlingen verschijnen. Shea, Wilson, O'Donnell komen naar beneden langs de balkontrap ; Medley gaat onmiddellijk naar de turnzaal. Carre, Banks en Jennings en Travis komen uit de kelder.

Pater Penny, een slanke elegante priester in toog, komt langs de balkontrap naar beneden en komt zo langs Shea, Wilson en O'Donnell. Wanneer hij beneden komt en naar de leraarskamer wil gaan stapt Jennings recht voor hem en blokkeert de doorgang. De leerlingen blijven staan waar ze staan en focussen hun blik op Jennings en Pater Penny.

Banks en Carre zijn in de gang, Wilson staat van voor rechts, O,Donnell staat op de laatste trede bij het standbeeld van Sint-Franciscus en Shea staat achter hem. Travis op de tweede trede van de trap die uit de kelder komt. Pater Penny probeert langs Jennings te geraken, maar slaagt er niet in.

PENNY : Uit mijn weg.

(Pater Griffin verschijnt bovenaan de balkontrap. De leerlingen blijven naar Pater Penny kijken en Jennings verroert geen vin.)

GRIFFIN : Heb je niet gehoord wat Pater Penny zei : ga opzij !
(Pauze)(Dan gaat Jennings opzij en laat Pater Penny passeren om naar de leraarskamer te gaan. Pater Friffin komt de trap af met een klembord in zijn hand)

PENNY : (terwijl hij de leraarskamer binnengaat)

Varkens !

(Pater Griffin komt beneden aan de trap en zegt tegen Jennings)

GRIFFIN : O.K. March ! En Jennings, ga naar mijn bureau en wacht buiten aan de deur.

(Gaat voorbij Jennings, op weg naar de LK en realiseert zich dat de leerlingen zich niet verroerd hebben)

Je hebt gehoord wat ik zei : ga naar beneden en wacht voor mijn bureau.

(Jennings wacht even en doet dan een stap in de richting van Griffin, daagt hem uit. Griffin wacht een ogenblik en slaat Jennings dan in het gezicht. Niemand vertrekt ook maar een spier. Jennings staat er uitdagend bij, wacht a.h.w. op een tweede slag. Griffin kijkt vlug naar de andere leerlingen die roerloos blijven staan : ze kijken hem allen gespannen aan)

GRIFFIN : Vooruit, march !

(niemand beweegt)

Jij daar, O'Donnell! Vooruit !

(Pauze - Dan maakt O'Donnell aanslalten om weg te gaan, maar Shea grijpt hem bij de arm en wringt hem naar achter. Niemand verroert zich. Griffin is ongemakkelijk ! Jennings blijft hem uitdagend aankijken)

GRIFFIN : Heb je niet gehoord wat ik zei ? Vooruit !

(Malley op, bovenaan de balkontrap, draagt twee kleine schoolboeken zijn rood puntenboekje en een aktentas. Hij komt de trap af en kijkt niet naar de leerlingen die stil blijven maar wel plaats ruimen om hem te laten passeren. Malley knikt naar Griffin wanneer hij hem passeert op weg naar de LK)

GRIFFIN : Vooruit ! Maak dat jullie wegkomt !

(Jennings draait zich langzaam om en gaat de trap af. Langzaam en één voor één komen de andere lln in beweging. Carre en Banks gaan naar de turnzaal : Travis naar boven langs de balkontrap. Griffin kijkt hen na, maar van streek dan kwaad , dan gaat hij langs de balkontrap naar boven.

Ondertussen, in de LK, werkt Pater Lenny met de stencilmachine Malley blijkbaar verward en kwaad, legt zijn boeken op de tafel die gedeeld wordt met Dobbs en Reese, gaat naar de ingemaakte kast, neemt zijn thermos uit zijn boekentas en schenkt zich een beetje thee in. Hij drinkt ervan en staart naar de ramen. Dobbs en McArdle komen uit de kelder en improviseren tot ze bovenaan de trap komen.)

DOBBS : O.K. McArdle, ik zal er eens met de rector over praten. Maar je wist dat dat telefoontje meneer Malley van streek zou maken. Waarom heb je 't dan gedaan ?

McARDLE : Het was meer een grapje, meneer Dobbs.

DOBBS : De grap is dat hij je stem heeft herkend. Als jullie me in het holst van de nacht zouden opbellen, zou ik jullie ook eens flink op het matje roepen.

McARDLE : Ja, maar u zou me er niet voor laten buitenzetten.

DOBBS : Je bent nog niet buitengezet.

McARDLE : Geef hem maar wat tijd. Hij is gemeen genoeg om het te doen. De "Zweep" zou er echt plezier aan beleven.

DOBBS : McARDLE, je noemt hem niet de "Zweep" Voor jou is het nog altijd meneer Malley.

(Medley komt stil uit de turnzaal)

McARDLE : Ja, maar het is waar, meneer. Hij heeft er plezier in om ons te zien bloeden/ Ik bedoel, d'r moet toch iets verkeerd zijn met zo iemand. Alle jongens zeggen het.

DOBBS : Wat de jongens zeggen gaat me niet aan.

(Medley botst de basketbal - luid, opzettelijk - naar McArdle Dobbs draait zich naar hem toe.)

Wat is er, Medley ?

(Medley blijft McArdle aankijken. Er is duidelijk een stille communicatie tussen die twee leerlingen.)

McArdle : het is tijd voor de basketbaltraining.

DOBBS : (kijkt van de een naar de ander)

Ik zal meneer Reese verwittigen, gaan jullie al maar door.

MEDLEY : (verroert zich niet)

Ik heb de bal nodig, meneer.

DOBBS : (knikt naar McArdle, die zijn handen strak om de bal houdt. Pauze - De twee leerlingen kijken mekaar nog steeds aan. Verward.)

Geef hem de bal dan.

(McArdle wacht, stuit de bal dan naar Medley, hetzelfde luide signaal. Medley grijpt de bal, maar verroert zich niet)

Medley, ik dacht dat ik gezegd had dat je kon gaan.

(Wacht - Medley gaat door. Dobbs richt zich weer tot McArdle)

Wat is er toch met jullie tegenwoordig ?

McArdle : (haalt de schouders op)

Ik moet weg, meneer.

DOBBS : (van zijn stuk door die verandering in McArdle)

Wat ? Oh ja, O.K....ik zal eens zien of ik meneer Malley kan vinden.

(McArdle loopt vlug weg)

Maar denk eraan, geen beloften.

McARDLE : Ja meneer, bedankt.

(McArdle is weg, Dobbs kijkt hem na)

DOBBS : (naar deur LK, opent de deur en roept McArdle. Malley gaat weg van het raam wanneer hij Dobbs die naam hoort roepen.)

McArdle...? McArdle...?

(geen antwoord. Blijft een ogenblik staan, met zijn hand op de deurklink. Schudt onbegrijpend het hoofd en gaat binnen Malley gaat vlug terug naar het raam. Een beetje verward.)

PENNY : Ah, meneer Dobbs.

DOBBS : Pater Penny. Aan 't werk na de laatste bel.

(boeken op tafel, zet koffie.)

Prachtig.

PENNY : Ik draai een examen biologie af...Voer voor hun kleine vieze gedachtenkronkels. Ik ben zo klaar met de machine.

DOBBS : Oh, ik heb het niet nodig, Pater.

(naar Reese die op het toilet is)

De mannen willen weten of meneer Reese kan komen basket spelen.

(legt zijn jasje over de rugleuning van een stoel)

REESE : Ik kom eraan !

(Malley en Dobbs kijken niet naar elkaar. Reese komt uit het toilet. Hij heeft een sweatpak aan. Hij loopt druk rond in de kamer)

Waar is m'n fluitje ?

(gaat naar de kast. Neemt de koekjesdoos)

DOBBS : (neemt fluitje uit de tas van Reese en geeft het hem.\$)

Is dat ook goed ?

REESE : Hoe is dat daar in geraakt ?

(hangt fluitje rond zijn nek)

Ik veronderstel dat je niet geïnteresseerd bent in een spelletje "buske stamp" ?

(houdt Dobbs de koekjesdoos voor voor hij ze weer op het schab zet. Dobbs neemt er een)

DOBBS : (gaat naar de kast voor een trui)

Met de kleintjes ? Daarvoor moet je bij Pater Penny zijn.

PENNY : (knikt dat hij het verstaan heeft, terwijl hij aan de stencilmachine draait)

REESE : Wat denk je ervan ? Laat de mannen eens zien wat een prachtkerel je bent, hé Pater ?

(gaat naar toilet op zoek naar zijn sleutels.)

PENNY : Bedankt, maar mijn breukband is in de was.

REESE : (af naar toilet)

Wat een slappe bende.

DOBBS : (gaat naar zijn stoel terwijl Reese naar de kast gaat en de zakken van een lange broek doorzoekt)

Ik heb aan deze nog les gegeven toen hij in z'n eerste jaar zat, Pater. Eigenaardig hoe sommige mensen nooit schijnen te veranderen...wat ben je nu weer aan 't zoeken ?

REESE : M'n sleutels, m'n sleutels.

DOBBS : (neemt een sleutelring van onder Reese zijn boeken op tafel en gooit de sleutels naar Reese)

En dat dan ? Ik veronderstel dat dat is waarom hij zo goed opschiet met de leerlingen, emotioneel staat hij zo ongeveer een jaar achter op hem.

(zit neer en kijkt in zijn tas. Malley af naar toilet)

REESE : Mister Chips, wat heb je me eigenlijk geleerd, hé ?

DOBBS : Niets klaarblijkelijk.

REESE : Dat mes snijdt langs twee kanten, niet ?

DOBBS : Ik was de eerste leek die ze hier aannamen, de oude paters.

(wijst naar Reese)

Kijk maar eens hoever het nu is gekomen.

REESE : Charme, vitaliteit.

PENNY : (sarcastisch)....69....

(Pater Griffin komt op vanop het balkon en gaat de trap af)

REESE : Ik moet weg.

(gaat in de richting van de turnzaal)

DOBBS : Doe maar.

(tot Penny terwijl hij naar de kitchenette gaat)

Koffie, Pater ?

PENNY : Nee, een brouwsel van de duivel.

REESE : (keert terug langs het deurgat, tot Dobbs)

Hé Joe, ben je hier straks nog ?

DOBBS : Ik ben hier al 30 jaar. Ik zal hier straks ook nog zijn. (Reese gaat naar de turnzaal. Griffin ziet Reese en roept hem. Dobbs schenkt melk in een potje.)

GRIFFIN : Paul !

REESE : Hallo, Pater !

GRIFFIN : Ga je naar de turnzaal ,?

REESE : Ja, wat denkt u van een spelletje handbal ?

GRIFFIN : Dat houd ik wel tegoed. Luister, Paul, doe eens iets voor mij - (Reese gaat naar Griffin) Hou de jongens in 't oog.

REESE : O.K. Is er iets ?

GRIFFIN : Houd hen alleen maar in de gaten. Als het met hen uit de hand loopt, ontruim de turnzaal.

REESE : Iemand in 't bijzonder ?

GRIFFIN : Ja, allemaal. Ik ben hier of in mijn bureau als je me nodig hebt.

REESE : O.K. Is dat alles ?

GRIFFIN : Dat is alles.

REESE : (naar turnzaal) Morgen dan voor dat spelletje handbal hé ?

GRIFFIN : Dat laat ik je morgen wel weten.

(Reese af naar turnzaal. Griffin roept hem na.)

Paul ! Hou ze in de gaten.

REESE : (af) Jaja !

(Griffin kijkt de gang in en staat in gedachten verzonken. Penny nog steeds aan de machine, triomferend ; Malley op vanuit toilet)

PENNY : 100.

DOBBS : Aha, een stok achter de hand hé ?

PENNY : Iets om hen terug in de riool te duwen, waar ze thuis-horen.

(Griffin komt LK binnen)

DOBBS : Wel wel - nog meer geestelijken in het lekenkwartier.

Wat is dit, de Inquisite ? Een kop koffie, Pater ?

(schenkt Griffin kop koffie in, plaatst kop, lepel, suiker en melk op tafel)

GRIFFIN : Graag, dank je Joe.

(legt klembord op tafel, zit in de stoel van Reese en steekt een sigaret op)

George je meent dat toch niet hé, 15 jongens naar de retenu-klas ?

PENNY : (steekt papieren in zijn tas)

Staan ze allemaal opgeschreven ?

GRIFFIN : Ze staan hier allemaal op.

PENNY : Dan waren het er 15. Ieder van hen is in de grond een moordenaar.

GRIFFIN : Een leerling een retenu geven is een ernstige zaak George.

PENNY : Bedankt voor de goeie raad. Lees de lijst maar eens door. Ik denk dat je zult vinden dat de bewijzen ernstig genoeg zijn.

(Malley gaat naar de tafel om zijn rood puntenboekje te nemen en gaat naar de deur. Dobbs roept hem na)

DOBBS : ...Jerome...

(Malley stopt aan de deur en Dobbs gaat naar hem toe)

Kan ik je een ogenblik spreken ?

MALLEY : De rector wacht op mij.

(gaat de gang in en naar de keldertrap, Dobbs volgt)

DOBBS : Ja, dat weet ik...sorry, Pater...

(houdt Malley tegen juist voor hij de trap afgaat)

Het gaat over MacArdle.

MALLEY ; Ja ?

DOBBS : Jerome, het is niet aan mij om...ik weet het...maar zou je niet een beetje minder hard kunnen zijn voor de jongen..

MALLEY : Je hebt gelijk, het is niet aan jou om je daarin te mengen. Je sprak daarjuist nog met hem. Waarom ?

DOBBS : De jongen is bang, Jerome, het was maar een onschuldige telefoontje, een puberstreek. Waarom wil je hem daarvoor kruisigen ?

MALLEY : Jij zou dat zomaar laten, hé ?

DOBBS : Ik heb ergere dingen 'zomaar gelaten'. McArdle is een goeie jongen, een beetje onvoorzichtig misschien, maar er zaten zeker geen kwade bedoelingen in.

MALLEY : Je bezorgdheid is erg ontroerend, Dobbs. Dat is het altijd. Dit gaat jou n i e t s aan.

DOBBS : Jawel ! De jongen zou in juni afstuderen.

MALLEY : (gaat de trap af) Ik ben laat.

DOBBS : Vraag niet aan de rector om hem buiten te zetten, toch niet voor zo'n onschuldige streek.

MALLEY : En als ik dat niet zou doen...zou je dat niet te-learstellen ?

DOBBS : Jerome ! Doe me een plezier...

MALLEY : Jou ?

DOBBS : De jongen dan.

MALLEY : Doe niet zo belachelijk.

(gaat de trap af. Dobbs kijkt hem na en keert terug naar de LK. Penny haalt een examen uit zijn tas en begint te spreken wanneer Dobbs binnenkomt, zijn koffie en examenvragen neemt en gaat zitten. Penny gaat naar de tafel.)

PENNY : Zou je bewijsstuk A eens willen zien ? Van Travis. (leest) "De mannelijke voortplantingscellen worden gevormd in organen die we de kloten noemen" (Dobbs grinnikt) Vind je dat dat er nog door kan, meneer Dobbs ? Wat is er geworden van de Joods-Christelijke traditie ? Blasfemie, en dat tegenover mijn ambt, mijn charisma.

GRIFFIN : George slaapt gewoonlijk tussen de relikwieën, achter het hoofdaltaar.

PENNY : (sluit zijn tas met een klap) Pater Griffin zoals je kunt zien, is echt een troost geweest gedurende mijn beproeving in deze wildernis. Zeven priesters en drie leken, en waarom ben ik altijd het slachtoffer. ?

(Dobbs knipt lamp aan)

GRIFFIN : Is het echt zo erg geweest, George ?

PENNY : Elke dag sta ik aan de schandpaal, stel mezelf bloot aan die monsters die me daar zitten te dissecteren alsof ik een grote gezalfde kikker was. Weet je hoe ze me noemen ? Enig idee ?

DOBBS : Het is nooit erg flatterend als 't een goeie bijnaam is.

PENNY : King-Kong. KING KONG.

GRIFFIN : Het had veel erger kunnen zijn, hé Joe ?

PENNY : Zwijg jij ! Op een dag vroeg ik hen eens "Maar wie is die King Kong toch waar jullie altijd maar naar verwijzen ? Een nieuwe jongen uit de provincie ? Een vrome godsvrucht ? Gefluit en me uitjouwen natuurlijk ?

(GAAT NAAR DEUR)

DOBBS : Ik leef met je mee, Pater. Er is niets erger om je klein te krijgen dan een kwartier voor die felle jonge ogen belust op...

PENNY : Ah ! Ze zijn dus begaafd met een hogere visie ? Die ongewassen horden die de trappen op en af stormen ? Allemaal schijjt.

GRIFFIN : Waar ga je naartoe, George ?

PENNY : In shocktoestand.

(gooit deur dicht met een klap en gaat trap af)

GRIFFIN : Pas op voor de donkere gangen, George.

DOBBS : Ik weet nooit precies hoe ik hem moet opnemen.

GRIFFIN : George is O.K.

(hij probeert zijn gedachten te ordenen en dan, plots, zich nauwelijks nog inhoudend.)

Wat is er toch met hen, Joe ?

DOBBS : Wat er is ?

GRIFFIN : De leerlingen...wat is er met hen ?

DOBBS : Ze zijn altijd wat woelig na de examens van Pasen, het is hun manier om zich af te reageren.

GRIFFIN : Ah, zo noemen ze dat, hé ? (neemt zijn klembord)

Heb je ooit 80 leerlingen gezien op de retenulijst ?

Je hebt er zelf een paar opstaan.

DOBBS : Och, ik word oud en nukkelig.

GRIFFIN : Joe, d'r is iets met hen. Heb je hen alleen in 't oog gehouden ? Tussen de lessen door, op de trappen, in de turnzaal na de lessen ?

DOBBS : Ik laat de turnzaal over aan de jonge Reese.

GRIFFIN : Wel, houd hen eens een keer in de gaten. Er zijn nog nooit zoveel leerlingen gewond geweest hier. God, als het nu maar eens dat goeie ouwe vandalisme was, protest, maar ze hebben het op mekaar gemunt. Opzettelijk, wanneer ze ook maar kunnen, proberen ze mekaar te verwonden...fysiek te verwonden.

DOBBS : Pater, dat geloof ik niet.

GRIFFIN : Geloof het maar ! En probeer maar eens iets uit hen te krijgen. Je vraagt hoe het is gebeurd en de jongen kijkt je gewoon aan en haalt z'n schouders op. Gisteren was er een geruzie in de slaapzaal en een jongen breekt zijn arm eergisteren, dat ongeluk in het scheikundelokaal. En we kunnen niets uit hen krijgen. We hebben jouw hulp nodig, Joe...

DOBBS : Als het zo erg is als je zegt..natuurlijk. In de 30 jaar dat ik hier ben heb ik echter nooit een situatie gekend die jullie niet aankonden met je Romeins boordje.

GRIFFIN : Wel, we doen er een beetje minder stijfsel in tegenwoordig. Het is anders. Ik ben hier al drie jaar en nu is het anders...je weet dat ze vroeger bang als de pest waren om strafstudie te krijgen. Ze waren banger om naar mijn bureau te komen dan naar de rector. Nu schijnen ze het erop aan te leggen om naar mij gestuurd te worden. Sommigen.. ik denk dat ze erop wachten om er van mij van langs te krijgen.

DOBBS : Wat wil je dat ik doe, Pater ?

GRIFFIN : Ik zou willen dat je eens met Paul en Jerome sprak en je ogen openhield om te zien wat er aan de hand is met de jongens.

DOBBS : Ik zal eens met Reese spreken, maar Jerome gaat niet veel aandacht besteden aan wat ik hem te zeggen heb.

GRIFFIN : Denk je dat ik hem beter spreek ?

DOBBS : U of de rector. Wat een andere leraar doet in zijn klas zijn mijn zaken niet, dat weet ik, maar soms zetten we hen toch wat te hard onder druk.

GRIFFIN : Ik weet dat hij altijd hard is geweest voor de leerlingen, maar hij is een van onze beste leerkrachten.

DOBBS : Dat kan zijn, maar...volgens wat ik van de leerlingen hoor is hij nu nog harder. Ze kunnen ook maar zoveel druk verdragen en wie weet hoe ze die afreageren. D'r was een jongen een paar jaar geleden....Walter Paxton.

GRIFFIN : Ja, daar weet ik van, maar volgens wat ik heb gehoord was dat niet helemaal Jeromes fout.

DOBBS : Misschien niet, Pater, maar ik weet dat de jongen aan Jeromes eisen niet kon beantwoorden. De druk was teveel voor hem. Op een namiddag ging hij naar beneden en probeerde zich op te hangen aan een pijp in de C.V.-kelder. Zomaar. Gelukkig surveilleerde uw voorganger de zalen op dat ogenblik.

GRIFFIN : O.K. Joe, ik zal eens met Jerome spreken.

DOBBS : (staat recht, naar keuken)

Dank u, Pater. Nog een kopje koffie ?

GRIFFIN : Nee, dank u. Tijd dat ik de zalen ga surveilleren. (gaat naar deur en Reese komt de LK binnen)

Wat is er ?

REESE : Niks, ik heb dorst...wat brandstof opdoen.